

„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.” I. Péter 4: 10.

SÁFÁR

AZ ALBERTIRSAI ÉS A PILISI BAPTISTA GYÜLEKEZET LAPJA. XXIII. évfolyam, 2. szám. 2019. Október.

Jutalom

Jézus mondja:

**Én vagyok
az élet
kenyere.**

Aki
énhozzám
jön, nem
éhezik meg
soha.

Jn 6,35

Úgy gondoljuk, a hálaadás kötelesség. Minden évben eljön az ideje, amikor oltárt készítünk, énekkel, verssel, bizonyágtétellel gazdagítjuk és hálaadománnyal tetézzük be ezt a szent kötelezettségünket.

Pedig a hála jutalom!

Ahogy a munkásnak jutalom munkája eredménye, legyen az pénzben, termésben, sikerben - a hívő ember életében jutalom, amikor gyermeki bizalommal átélhetjük, velünk az Isten.

Ez többet ér minden kincsnél, többet jelent munkánk sikerénél! Az élő Isten kinyilatkoztatja, veled volt, veled marad, mindig veled lesz, akármi is legyen.

Minden valóságnál valóságosabb ez, kösziklaként alapozódik erre a bizonyosságra létünk, életben-halálban egyaránt.

Most az eltelt időt látjuk, abban a fáradozást, sikert, kudarcot, mindazt, amit egy év hozott. Mindegyikünknek mást és mást. Erre tekintve, mindig marad hiányérzet bennünk, akár keserűség a veszteségek miatt. Így nem lehet teljes a hálaadásunk. A teljesség mindig abból ered, hogy az Úr áldó jelenlétével szüntelen jelen van. "Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig" emlékeztetnek erre a Krisztus mennybemenetelének áldó szavai.

Visszanézünk, és ahogyan a lábnyomok látszanak a tengerpart fövényén, kitűnik a velünk haladó, bennünket nehéz helyzeteinkben hordozó Isten lábnyoma.

Ez a hit igazi jutalma!

Mi volt tegnap, mit élsz át ma, mit hoz a holnap? Nem ez a lényeg! Krisztus jelen volt, jelen van és jelen lesz és Benne van elrejtve az életed mindenestől. Minden egyszer múlt lesz, akár jó, akár rossz. Az Úr jelenlétében létezni, mindennél nagyobb kincs, az élet jutalma.

Hálaadásunk ezért legyen ma is túláradó!

"Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint." Jel 22:12

Ujvári Ferenc

A SZÁZADIK ZSOLTÁR

Ujjongjatok, földi népek,
A mennyország Istenének,
Szolgáljátok vidám dallal,
Boldogsággal, diadallal.
Ő az, aki megalkotott,
Megsegített, meghallgatott. –
Mi vagyunk a kedves nyája,
Kiknek a föld a tanyája.
A kapuin menjetek be,
Hála égjen szívetekbe,
Köszönjétek meg a kegyét,
És áldjátok dicső nevét.
Mert nagy az Ő kegyessége,
Száll nemzetről nemzetségre,
Hűséges és véghetetlen
Irgalomban, szeretetben.
Ismeretlen szerző

Az ősz

Szavainkhoz különféle érzelmek társulnak. Sőt... képek, színek. Az ősz színei, melyek meghatározzák akár az érzelmeinket is, mint például az enyhe szomorúság, melankólia, amikor a vörös, a sötétzöld, ami barnába fordul, vagy az éppen sárgába váltó levelekre gondolunk. De az erős piros, vagy a barna mindenféle tónusa pedig inspiráló is lehet. Sőt... illatok, szinte érezzük a nedves föld szagát, amikor az "ősz" szóra gondolunk.

Reggelente a derengésben a mező párából nedves földje ugyan elfáradt képet mutat, de még a magukat erősen tartó mezei virágszárak, napraforgó vagy kukorica csonkok tartják magukat. Itt-ott őszi virágok is mosolyognak ránk. Mindez gyönyörű.

Nem is beszélve az ősz ízeiről, a természet meglepedést adó ajándékairól, ahogyan a kamra polcain szénézünk.

Különösen mostanában, amikor egyre nagyobb hangsúlyt kap az egészséges táplálkozás, az egészséges élelemforrások felkutatása, hiszen az emberiség elkezdett szenvedni a mérgektől, mellyel önmagát mérgezi, melyet mit sem sejtve, a megkönnyített életmóddal vállalt fel. Saját csapdájában vergődik a föld lakossága. Ami még rosszabb, saját bőrünkön érezzük, már nemcsak ott valahol távol van gond a földön, messze-messze, aludjunk csak nyugodtan. Nem, már nem lehetünk közönyösek! Valamit vállalnunk kell, annál is inkább, mert istenfélő emberként jól tudjuk, ajándék az élet, ajándék ez a föld, a teremtő Isten szíve szeretetével fantasztikus csodának teremtette azt, minden rajta élőt.

Gyűjtöget a gazda az őszi derengésben. Megtölti az üveget, mit tesz bele? Mindig nagy élmény volt számomra hallgatva, olvasva az ígét, hogy a gazdagságunk egy korszakban van elrejtve. Mit gyűjtünk benne? Mi terem életünk kertjében? A gazda gondozza a kertet, felfrissíti a talajt, elegyengeti, ültet, majd vár. A mag kikel, a palánta megerősödik. Öntözni kell, gyomlálni is fontos. Egyszer csak megjelennek a kártevők. Harcra fel! Ki lesz a győztes? A gazda vagy az életéért harcoló kártevő? Míg nem belefeledkezve ebbe a csatába, az veszi észre a kertész, hogy vagy elvégzi a betakarítást, vagy minden kárbevész. Munkára fel! Erről szól az ősz. Gyűjtögetni, rendezni a termést, raktározni, eltenni télire. Mert mindig van mit eltenni. Mindig terem a kert, azt ígérte a Teremtő Isten, hogy amíg lesz föld, lesz vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél. A kérdés csak az, kész vagyok-e ebbe a munkába beszállni?

Hogy mit gyűjtögettem a korszakba, abban a pillanatban napvilágra jön, amikor az eltörik. És bármennyire igyekszünk megőrizni azt, egyszer elfárad, megpattan és eltörik. Életünk tartalma nyilvánvalóvá lesz. Összesöprik az utódaink, és vagy kidobják, vagy tudnak abból bármit is felemelni, azt mondani, hogy igen, ez az, amit tovább viszünk, mert érték. De az a legmegrendítőbb - és erre valahogy az ősz színeiben szoktunk is gondolni -, hogy a korszak tartalmát Isten is értékeli, elfogadja vagy éppen elutasítja. Aki szorgosan gondozza a kertjét, a rábízottakat, felveszi a harcot a kártevőkkel, hittel tekint előre a teremtett világ Urára, annak nincs mitől tartania. A cserepébe gyűjtött kincs érték marad, nemcsak az utódok számára, hanem az életünket szeretettel átölelő Isten kezében.

Ujváriné Szabó Anikó

Jézus mondja:
Én vagyok az igazi szőlőtő.
Aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt.
Jn 15,1.5

Jézus mondja:
Én vagyok az út, az igazság és az élet.
Senki sem mehet az Atyához, csak én általam.
Jn 14,6

Hálaadónap Pilisen

Szeptember utolsó vasárnapján hagyományainkhoz híven hálaadónapot tartottunk Pilisen. Bizonyágtételt, költeményt, a Soltvadkerti dicsőítő csoporttól énekeket hallhattunk és jobban megismerhettük a Royal Rangers tevékenységét. Monorról és Albertirsáról is érkezettek vendégek. Az igét Vass Zoltán Arnolg soltvadkerti lelképásztor hirdette a Kolossé 2:6-7 igeversék alapján.

„Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljetez is Őbenne. Gyökerezetek meg és épüljetez fel őbenne, erősödjetez meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb.”

Az volt a fő kérdése, hogy „Miről ismerhető meg a hívő ember?” Zoltán az igén keresztül megmutatta nekünk, hogy nem vagyunk áldozatok. Sokszor elégedetlenség, zúgolódás, kesergés van bennünk, és ilyenkor áldozatoknak érezzük magunkat. De nem vagyunk azok! Jézus volt számunkra az engesztelő áldozat, mert Isten odaadta Őt értünk, hogy meghaljon a bűneink miatt és nekünk ne kelljen elvesznünk.

Az a lényeg, hogy mindenkor haladással kell Isten felé forduljunk. Akkor is, ha nem éppen a legjobban alakulnak a dolgaink.

Pál apostol például börtönben volt, nem volt hálára való oka. De ő mégis hálával fordult Isten felé és arra buzdított másokat is, hogy adjanak hálát az Istennek. Mindannyian el vagyunk halmozva áldásokkal és a buzgó hálaadást nem lehet megállítani. Isten tudja minden bajunkat. *Mikor menekülhetünk meg? -Akkor amikor elismerjük, hogy mennyire szeret minket az Isten!*

„Miről ismerhető meg a hívő ember? – Arról, hogy mindig, minden körülmények között hálás Istennek”

Vince Dávid

EGY IGE HÁROM GONDOLAT

"Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra". 1 Thessz. 5:18

Nagyon jól ismerjük ezt az igeverset. "Túlságosan" is jól. Nem az elmélettel van probléma, ennek az igeversnek a gyakorlati megélése okoz nehézséget számomra. Talán mondhatom többes számban: számunkra. A napokban Dániel történetéről hallgattam egy prédikációt (hála ok: milyen jó, hogy interneten ennyi istentisztelet elérhető!). Maga a prédikáció nem a hálaadásról szólt, de egy igevers megütötte a fületem. "Amikor Dániel megtudta, hogy ez az irat alá lett írva, hazament. Emeleti szobájának ablakai azonban nyitva voltak Jeruzsálem felé, és ő napjában háromszor térden állva imádkozott, és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is szokta." Dániel 6:11. Miután megtudta Dániel, hogy Dárius aláírta a halálos ítéletüket, hazament és imádkozott, ahogy szokott. "Magasztalta Istenét." Nem az életéért könyörgött, nem gyűlést hívott össze, hogy kigondolják, hogyan lehetne Dárius rendeletét kijátszani, nem menekülni próbált és még csak nem is Istent vádolta, amiért ilyen helyzetbe került. Hanem hazament és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is, napjában háromszor. Vannak napok, amikor könnyen megy nekem is a hálaadás. Amikor süt a nap, jól alszik a gyerek, jól haladok a munkámmal, stb. Aztán vannak napok, amikor olyan citromba harapott fejjel várom haza a férjemet, hogy azt magam se szívesen látnám viszont. A Biblia nem arra tanít minket, hogy legyünk hálásak, ha épp nyaralni vagyunk, vagy fizetésemelést kaptunk. Hanem arra, hogy mindenért hálát adjunk, mert ez az Isten akarata a MI javunkra. Nem Istennek volt szüksége arra, hogy Dániel még a legnagyobb nehézség idején is őt magasztalja. Dániel szívének kellett a lecsendesedés. A megnyugvás. A feltöltekkezés. És azt mi sem érhetjük el másként, mint a szüntelen hálaadással.

Taligásné Rákosi Márta

Egyszer mikor Budapestről érkeztünk Albertirsára és találkoztam édesanyámmal megkérdeztem tőle, hogy van. Erre azt a választ kaptam: "Jól, nem panaszkodom, nem akarok hálátlan lenni." Ez a gondolat mélyen megmaradt bennem.

Mert valóban az, aki panaszkodik az abban a pillanatban megfélekedezik mindarról, amiért hálát adhatna. Közhely, de Isten csodái vesznek körül. Miért mondom, hogy közhely? Mert úgy érzem, hogy megtanultuk jó hívő módjára élni az életünket és elfogadjuk az igazságot: Isten csodái vesznek körül. De ez a mondat kiüresedett, már nem

gondolunk tartalmat mögé. Vajon Isten csodái is három napig tartanak? Vajon tudunk örülni a már nem új, hanem megszokott ajándékoknak? Vajon megszámloljuk az áldást egyenként vagy ami elmúlt azt elfelejtjük? Isten munkáját, szellemünk formálását észre vesszük-e magunkon?

1Th 5:16-18 Mindenkor örüljétek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.

Ebből az igeszakaszából három fontos dolgot olvashatunk ki. Mindig, mindenért és a harmadik dolog, hogy a hála örömmel jár.

Isten méltó a hálánkra még akkor is, ha holnaptól nélkülözünk is kellene, de azt üzeni a bibliában ne is ezért legyen bennünk minden pillanatban hála érzet, hanem azért, mert ez a mi örömünket okozza. Ha Isten tetteit keressük, figyeljük akkor ez örömet szerez nekünk nyilvánvaló problémáink ellenére is. Mindenkinek vannak problémái, nehézségei, próbái. Vannak, amiket Isten enged meg az életünkben és vannak, amiket mi magunk okozunk. Akinek nincsen nehézsége, annak majd lesz. Azt viszont mi döntjük el, hogy hálás szívvel és reménységgel tekintünk Istenre a viharfelhőkön keresztül.

Zsolt 50:23 Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását. Legyen bátorítás és lehetőség ez az igevers, mert van lehetőségünk csodálni Isten szabadítását.

Süveges Szilárd

Amióta ide járok akár a pilisi akár az albertirsai gyülekezetbe, még nem voltam felkérve, hogy írjak a hálaadásról.

De igazából, ha jól végig gondolom miről is szól a hálaadás, nem is tudnék, és nem is szeretnék semmit sem kiemelni, hanem valahogy azt a címet adnám neki:

“Hála a mostani egzisztenciámért” Azt tapasztalom, hogy a mi Istenünk nem ad semmit hiába és valahogy úgy érzem, hogy egyik dologból jön a következő és egyik miatt van a másik. Olyan embernek tartom magam, aki a kicsi dolognak is tud örülni. A másik embernek az öröme is boldogsággal tud eltölteni, hogy halad az életben egyről a kettőre.

Úgy mindent jól összevetve pozitív embernek tartom magam, ami sajnos a mai világban nem annyira menő vagy divatos, de én ezért nagyon hálás tudok lenni Istenemnek, mert annyi rossz és negatív dologon keresztül tudott már vinni ez a fajta lelkület és hozzáállás. Mindig sikerül megtalálni valamiben a jót, a szépet, ha elsőre nem mindig annyira egyszerű, de Isten keze ebben nagyon is átforgalmazta az évek alatt. Igazából szeretnék hálát adni mindazért, amit a Jó Istentől kaptam, mert érdemtelenül kapom nap mint nap, amit Ő ad nekem. Szeretnék hálát adni a családomért, szüleimért, a munkámért és az egészségemért, hogy dolgozhatom!

Hála van a szívembe a gyülekezetért, ahova járhatok és tartozhatom, hála a városért, ahol nyugodt, rendezett körülmények között élhetünk a családommal.

De ahogy írtam nem is tudnék mindent felsorolni mi mindenért tudok és adok hálát.

Egy igevers jutott az eszembe: **1 Thess lev 5:18 “mindenért hálát adjatok ...”!**

Zeffer Frigyes

Szervusz iskola!

Szeptember harmadik vasárnap délután egy nyárzáró-tanév indító alkalmat tartottunk Pilisen. Rendhagyó alkalom volt, mert a közös gyülekezeti énekek helyett gyermek énekeket énekeltünk. Gyülekezetünkben több gyermek és fiatal indul minden hétköznap reggel valamilyen intézménybe tanulni, épülni, ismereteket szerezni, játszani, kapcsolatot építeni, ismerkedni, barátkozni. Nem olyan egyszerű nekik nap mint nap helytállni, megfelelni, odafigyelni egymásra. Szükségünk van mindannyiunknak felnőttek és gyermeknek egy kicsit megállni és végiggondolni, hogy kik vagyunk, honnan indulunk és hova szeretnénk megérkezni.

Az ige üzenetét Ujvári Anikó adta át, az özönvíz, Noé bárka építése történetéből. (1 Mózés 6,14-22)

A "bárka" mit is jelenthet számunka? Lehet a család, a gyülekezet, de az iskola is. Ebben a bárkában nem vagyunk egyedül, éppen ezért meg kell tanulni osztozni, úgy igazodni, hogy mindenkinek legyen élettere. Tisztelni a társainkat, megbecsülni, elfogadni egymást. És a Kapitányt megbecsülni, mert gondoskodik a bárkáról.

Isten, a bárka megépítésén kívül egy másik fát is használt az emberiségért, a keresztfát. A keresztre szegezett Krisztus lett nekünk a szivárvány, mert a szivárvány a béke és a szövetség jele.

"Estére megjött hozzá a galamb, és ekkor már egy leszakított olajfalevél volt a csőrében. Ebből tudta meg Noé, hogy a víz lepadt a földről" (1 Mózés 8,11).

Amikor az Úr Jézus bemerítkezett, egy galamb "aláereszkedik, és őreá száll" (Máté 3,16). A galamb a Szentlelket jelképezi. Isten életet ad és életben tartja ezt a szövetséget, amikor az égbolton látjuk a szivárványt. Az Úr Jézus megerősítette ezt a szövetséget. Figyeljünk a Kapitány hangjára!

Kívánunk minden gyermeknek és fiatalnak, tanítóknak és nevelőknek sok erőt, türelmet, szorgalmat és jó kedvet az idejének nevelési és tanévhez!

Kovácsné Dobai Edit

Gyermekbemutatók Pilisen

Béladi Benjamin és Regina elhozták elsőszülött gyermeküket, hogy bemutassák és megosszák örömeiket a gyülekezettel, kérve Isten áldását Vencel életére. Hálás szívvel és nagy örömmel köszöntötték az újszülöttet a bibliakör gyermekei és a család tagjai. Lelkipásztorunk, Ujvári Ferenc áldást kért Vencel életére. Öröm és hála tölti el szívünket és kívánjuk, hogy Vencel is legyen Istennek áldott gyermeke és hű szolgája.

Vincze Judit

Június 30.-án hozta második gyermekét Isten és a gyülekezet színe elé Lelóczky Balázs és Szalma Eszter.

Loiszt vendégünk, Horváth Zsolt hajdúböszörményi lelkipásztor mutatta be, aki némi testi és lelki „tanácsadás” után, Isten kegyelmébe és

szeretetébe ajánlotta az immár négyfős családot.

Az imádságok után, a gyülekezet gyermekcsoportja, és a család részéről hangzottak el

köszöntések és jókívánások, melyeket az énekíró szavával lehetne igazán csokorba kötni:

„Legyen áldás az úton, amit ma kezdesz el”!

Szilágyi Józsefné

*Bizony az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.
Zsoltárak 127:3.*

Élményvonatozás Selmecebányára

2019. 09. 07-én idén már a második gyülekezeti kiránduláson vehettünk részt. Ezúttal Selmecebánya volt a célállomás. Selmecebánya város Szlovákiában, a besztercebányai terület, selmecebányai járás székhelye. Az egykori Magyar Királyság egyik legjelentősebb bányavárosa. A 19. század második felében és a 20. század elején sokáig egyesítve volt a szomszédos Bélabányával is. Selmec- és Bélabánya néven. Középkori évszázadokon át Magyarország legfontosabb ezüst-és aranybányái voltak itt. Virágkorát a 15. századtól a 18. századig élte. 1782-ben Magyarország harmadik legnagyobb városának számított Pozsony és Debrecen után. Rövid történelmi bevezetés után izgalommal vártuk a Nosztalgiavonat 6:30-as indulását, ami pontosan meg is történt.

Elindult a vonat és nemsokára a gyönyörű Dunakanyar vonulatát csodálhattuk meg. Majd Párkánynál volt az első pihenő, mozdonyváltás, irányváltás.

Ezúttal kicsit kevesebben voltunk a gyülekezeti kiránduláson, de így is nagyon felemelő volt a közösség építése. Kissé szomorúak voltunk az időjárás miatt, mert esős, hűvös időt ígértek, de Istenünknek gondja volt rá, hogy kellemes időben kiránduljunk. A síkságot elhagyva volt még egy megálló, pihenő, amikor mozdonyt cseréltünk, ami felvitt bennünket Selmecebánya magasabban fekvő területeire.

Vonatunk Selmecebánya külvárosában

állt meg, s onnan buszokkal, taxikkal történt a központba való szállítás. Innen mindenki kis csoportokba verődött és elindult a csodálatos város felfedezésére. Napközben mindenki találkozott valamelyik kis csoporttal, és egymástól érdeklődtünk, hogy mit érdemes megnézni és merre kell indulni. Selmecebánya az 1993-as évben került fel a Világörökség részévé. A város látnivalóit sokan felfedezték, ami több részből áll: Óvár, Újvár, Leányvár,

Kálvária. Az Óvárat többen megnéztük, onnan láttuk látszóval Leányvárat és a Kálváriát. Persze most is voltak ügyes, fúrge, sportos kirándulók, akik felmentek egy magas dombon Leányvárig, onnan pedig „megtámadták” a 727 méter magasan fekvő Kálváriát. Külön gratuláció és taps jár Rákosi Elemérnek és Mártnak, valamint az Ujvári házaspárnak ezért a teljesítményért. Többen megkóstoltuk a szlovák gasztronómia különlegességeit. Például: sztrapacska, szent háromság tál, és az ízletes és szomjoltó vágott sört is.

Kellően elfáradva, de élménnyel tele vettük utunkat visszafelé a vonat irányába. Hazafelé, már a vonatban ülve kezdett el szürkülni és végsőre eleredt az eső is. Párkányt elhagyva mecsodálhattuk a Duna másik partján fekvő, kimagasló, megvilágított, gyönyörű és impozáns esztergomi Bazilikát. Végezetül a megígért időre visszaérkeztünk a célállomásra.

Ezen a napon is érezhettük Istenünk gazdagon ránk áradó áldását, a testvéri közösség fontosságát és az egymás iránti szeretetet. Minden elismerésünk a kisgyermekes szülők és nagyszülők áldozatos kitartásáért és fáradozásukért. Mindenért Istené legyen a dicsőség!

Gáspár Attila

Gyülekezeti Kirándulás (Eger-Szilvásvárad)

Június 16-án autóbuzsos kirándulásra indult az albertirsai-pilisi testvériség egy lelkes csoportja. Az úticél a címben említett térség volt. Bár korán kellett kelni, de ezúttal a gyermekek is frissek voltak, időben elindulva, már 9 óra környékén az egeri utcákon sétáltunk.

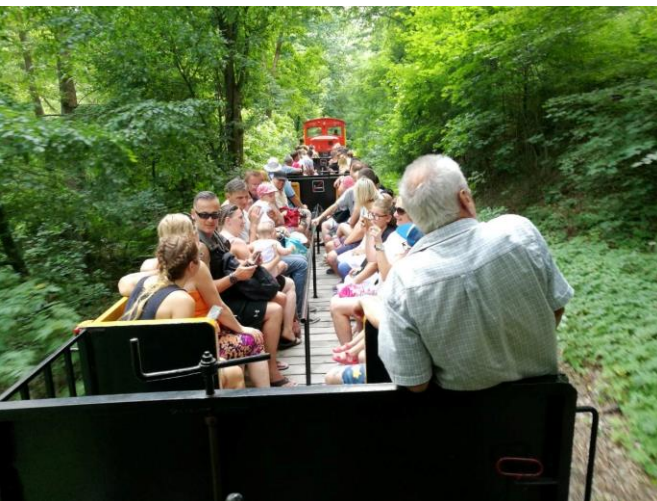
Szabad programot terveztünk, de a csoport nagy része együtt maradt, elsétáltunk a főtérig, s a jó időben élveztük az ébredő város hangulatát, és egymás társaságát.

Ezt követően tovább indultunk Szilvásvárad felé. Már az oda vezető út is csodálatos volt, az alagutat képező fák alatt, gyönyörű kis falucskákon át, hegy, völgy övezte környezetben adhattunk hálát teremtett világunkért.

Szilvásváradra érkezvén ismét szabad programot terveztünk. Volt, aki vonatozott, volt, aki sétált, de szinte mindenki útba ejtette a helyi nevezetességet a híres „Fátyol vízesést”. Ebédre többen a pisztrángot választották, ami szintén helyi „csemege”.

Délután a hazafelé induló buszban a „csapat” megbeszélte a közös élményeket, kiértékelte az időjárást, ami az előzetes jelek ellenére jó, és esőmentes volt végig, bár megmutatta haragos arcát is, Jászberénynél, egy hatalmas jégeső formájában, amit jó volt a buszablakból nézni.

A kissé fáradt, de örömteli csoport még világosan ért haza, hálás szívvel a kirándulás és a testvéri együttlét áldásaiért.

Szilágyi József

Royal Rangers beszámoló

Kedves testvérek! A júniusi beszámolómat a nyári terveinkkel zártuk. Isten kegyelméből sok minden megvalósulhatott ezek közül.

Íme: június elején kerteszkedtünk, Monorierdőn a nyári táborba bemutatunk néhány bushcraft technikát, megszervezésre került a három napos sátor-tábor, szabad ég alatt is aludtak a bátrabbak, szeptemberben pedig nyílt napot is tartottunk.

Kerteszkedés: Monorierdőn, a helyi táborozókkal tölthettünk egy közös délutánt, ahol mi túlélő technikákat tanítottunk nekik, ők pedig fafaragást. Közösen játszottunk és uzsonnáztunk is.

Nyári tábor: Június 27-29 között került sor a táborozásra. Sok kihívás várta a fiatal cserkészeket, pl. sátor felállítás önállóan/ minimális segítséggel, ebéd elkészítése közösen, összedolgozva, voltak csúszások, de alakult a csapat a közös munkával.

Tanultunk növényekről, állatokról, bátorságukat is próbára tettük egy éjszakai túrával.

A lelkipásztor testvér és néhányan a gyülekezetből meglátogattak minket a péntek esti alkalmon, jó volt közösen hallgatni Isten tanítását. Más napokra a gyerekek is készültek áhítattal, az esti táborúz mellett, mindig meghitt légkör volt az őszinte beszélgetésre.

Új emberek is csatlakoztak az RR. Vezetői csapathoz, akik szintén elvégezték a képzést, nagyon hálásak vagyunk értük!

Szabad ég alatt alvás: Néhányan kimerészkedtek a csillagos ég alá egy éjszakára, polifoam és hálósák kíséretében. Felejthetetlen élmény maradt. A nyílt napon megélt öröm, közös játék a rangerekkel és szüleikkel, vezetőikkel, a bemutatott és elsajátítható technikák a mindennapokra és azon túl megmutatták, hogy az élet csodálatos ebben a kis közösségben és értük érdemes készülni újabbnál újabb cserkész feladatokkal, meglepetésekkel, tanulságos történetekkel.

Köszönjük minden kedves kicsinek és nagynak a közreműködést, segítséget és bizalmat. *"Bizony, mondom néktek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országába. Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisgyermek, az a nagyobb a mennyek országában. És aki befogad egy ilyen kisgyermeket az én nevemben, az engem fogad be."* Máté 18: 3-5.

Royal Rangers tábor beszámoló

Ezen a nyáron részt vehettem az országos gödöllői 5 napos Royal Rangers táborba. Ebbe a táborba különféle tematikus foglalkozások voltak, mint kreatív szak, szakács, dráma, sport és rangers technikák. Én a kreatív foglalkozáson voltam, ahol többek közt készítettünk álomfogót, asztali díszet és ajtókopogtatót. Éjszaka sátorban aludtunk, és a tábor ideje alatt az étkezést a csapatok csinálták meg maguknak. Sokat énekeltünk és építők voltak a reggeli és az esti áhítatok. Bátorítom a többi gyerek társaimat, hogy jövőre ők is próbálják ki.

Zeffler Kata

Szeretettel a Royal Rangers vezetői csapat

Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elesem is, fölkelek.” (Mik. 7:8a)

Szeretettel köszöntöm a Sáfár újság olvasóit.

Az albertirsai-pilisi körzetben már több mint 1 éve működik a Royal Rangers cserkész szolgálat.

Ha esetleg még valaki nem lenne tisztában ennek a szolgálatnak a munkájával, a cserkészteket, a túlélési technikát használja arra, hogy a gyerekek Istenhez közel kerüljenek. Egy idézet a képzésről "nem drága az, hogy lemondjak a kényelemről és a gyerekekkel kint aludjak szabad ég alatt, vagy sátorba, ha ezzel egy gyermek is megtér és az Urat követi."

Ebbe a szolgálatba kérték a vezetők, hogy kapcsolódjak be, de én egyből tudtam okot mondani, hogy miért nem kell nekem ezt a szolgálatot végezni. Jó hívő módjára elutasítottam a szolgálatot.

De közben Isten csak nem hagyott nyugodni, hanem folyamatosan ott motoszkált a gondolat bennem. Ráadásul vissza-vissza csengtek a Vertikális Konferencia előadójának szavai, amiben többek között arról volt szó "a tanítvány követi Jézust", "nem az a jó vezető, aki hátul van és hajtja a népet, hanem az, aki elöl jár és van kit követni".

Ezek a gondolatok voltak a fejembe és imába is sokszor Isten elé hoztam. Isten kimunkálta bennem, hogy én is részt vegyek ebben a szolgálatban.

Nyáron volt egy 4 napos intenzív képzés, amin részt vehettem, és ha nem Isten hív ebbe a munkába, hanem emberek akkor már az első nap feladtam volna. Ezen a képzésen a fenti igevers volt a központi téma a lelki téren. Sokszor mi hívők akár rövid ideje, akár több éve, évtizede járunk az Úrral azt gondoljuk magunkról, hogy nem szabad hibáznunk, mert Istennek csak úgy vagyunk jók, ha mindent jól csinálunk ügyesen hiba nélkül. Nem így van! Nézzük meg Pétert! Ő volt az első és utolsó ember a Földön, aki vízen járt. Jól kezdte, jól csinálta, de hibázott lenézett a tengerre és süllyedni kezdett. Ám mikor ezt belátta felnézett ismét Jézusra és tovább ment.

Kedves olvasó! Én nem tudom, hogy milyen helyzetben vagy, de bátorítsd az, ha elvagy csüggedve, vagy úgy érzed te nem vagy elég jó Istennek, akkor azt tudom tanácsolni TANULD MEG JÓL ezt az igeverset és HASZNÁLD a kellő időben, bátorítsd magad.

Ha hibáznunk, abból felállva tudunk megerősödni és haladni a hívő életben. De vigyázzunk, mert a

hibázás nem azt jelenti, hogy akkor NEM teszek semmit. Nem teszek bizonyosságot, mert kicsúfolnak, kikacagnak. Lehet, hogy így lesz, de utána majd egyszer csak csörög a telefon és segítséget kérnek.

Kívánom, hogy ha hibáznunk is, álljunk bele abba a lelki szolgálatba, amire kaptunk látást és vezetést.

Zeffe Norbert

A hálaadáson keresztül vezet az út a békességhez

„Semmi felől ne aggódjatok! Bármilyen helyzetben vagytok is, imádkozzatok! Hálaadással kérjétek Istentől, amire szükségetek van!” Filippi 4:6

Már biztosan jól ismered ezt az igeverset, de most szeretnék egy kis útmutatást adni arra nézve, hogyan alkalmazd a mindennapokban. Segítségképpen, hadd kezdjem egy illusztrációval. Tegyük fel, hogy esélyes vagy egy előléptetésre a munkahelyeden, és másnap fog eldőlni, hogy megkapod-e vagy sem. Nagyon vágyasz erre az előléptetésre, mert a több bevétel megkönnyítené a családotok életét. Egész éjjel csak forgolódsz az ágyadban.

Majd elkezdesz imádkozni: „Atyám, kérlek, vedd el az aggodalmaimat az előléptetéssel kapcsolatban. Adj nekem hitet!” Viszont, egy óra múlva még inkább elkezdesz aggódni.

Úgy tűnik, mintha Isten nem válaszolta volna meg az imádat.

Inkább így imádkozz: „Atyám, az előléptetéssel kapcsolatos minden aggodalmamat a Te szerető kezeidbe teszem, mert Te gondoskodsz rólam, és szeretsz engem.” A Biblia azt tanítja, hogy minden aggodalmunkat vessük az Úrra, mert Ő gondunkat viseli (1 Péter 5:7).

Azután valahogy így folytasd: „Atyám, nagyon szeretném ezt az előléptetést.” Teljesen rendben van, ha ezt kéred Tőle. És most jön az ima legfontosabb része: a hálaadás. Hálaadással fejezd be az imádat. Köszönd meg Istennek a hűségét. „Atyám, akár megkapom az előléptetést, akár nem, hálát adok Neked, hogy te mindig gondoskodsz a családomról, és még többet is adsz, mint amennyi szükséges. Te, Aki táplálsz az ég madarait és öltözteted a mezők liliomait, rólunk is gondoskodsz.

Ezért, nem fogok többé aggódni az előléptetés miatt. Te vagy minden áldás és minden jó forrása az életemben” (Máté 6:30, Filippi 4:19).

Ha így imádkozol, akkor többé nem leszel az előléptetés fogságában. Én ezt „hálaadás terápiának” hívom.

Minél inkább hálát adsz Istennek, annál inkább be fogja tölteni a békesség a szívedet. És észre sem veszed, hogy itt a reggel!

Még arra sem emlékszel, mikor aludtál el. Isten békessége így uralkodik a szívedben.

Bármi is aggaszt, vidd Atyád elé hálaadással egybekötött imában. Ez a békességhez vezető út.

Forrás: Építő gondolatok Joseph Prince

IMÁDKOZZ MINT NEHÉMÁS
ENGEDELMESKEDJ MINT DÁNIEL
VEZESS MINT MÓZES
SZOLGÁJ MINT MÁRTA
HIGYJÉL MINT MÁRIA
HARCOLJ MINT DÁVID
TANITS MINT PÁL
ÉPITSÉL MINT NÓÉ
BIZZÁL MINT JÓB
SZERESS MINT JÉZUS

Az imádság 6 fajtája

Gyerekkoldal

Sziasztok, kicsik és nagyok!

Ez az oldal csak a tiétek! Itt minden nektek és rólatok szól!

Jó szórakozást hozzá! :D

Rajzpályázat kicsiknek:

Egy nyári élményem

Színezd ki!

Feladat nagyoknak:

Gondold végig és írd meg egy történetben:

Nyári élményem, amiért hálás vagyok?

Mindenki a saját csoportjában mutassa meg az elkészült rajzokat, feladatokat!

HÁLA

Uram, köszönöm Neked ezt a napot,
most is mindenért hálát adhatok.

Köszönöm, hogy megtartottál,
Igédben utat mutattál.

Köszönöm a hitet, erőt,
mindig időben érkezőt.

Köszönöm, hogy csendet kapok,
ha Előtted leborulok,

köszönöm, hogy megtehetem,
mert kezédben van az életem.Ámen

-Bohony Bea-

mke

Eseménynaptár:

Október:

Rajzverseny meghirdetése az albertirsai általános iskolásoknak a Baptista Művészeti Napok keretében

12. Szombat 10:00 - Bíró Sándorné búcsúztatása az Albertirsai Baptista Temetőben

13. Vasárnap - szolgálócsoporthunk a Szolnoki Baptista Gyülekezet hálaadó ünnepélyén szolgál;

-16:00 - Monoron hálaadó ünnepély

November:

10. Versmondás vasárnapja a Baptista Művészeti Napok keretében

15. Rajzverseny eredményhirdetése

29-30 - Amit az ószövetség nyújt a modern hívő életgyakorlatnak - körzeti hitmélyítő napok Lőrík Levente lelkipásztorral, kutató teológussal - előzetes kérdéseket várjuk

December:

1. Advent kezdete

14. Betlehemes séta az albertirsai egyházakkal

22. Gyermekek karácsonya

Köszönet az imaház felújítási munkáiban résztvevő testvéreknek, adakozóknak, imádkozóknak!

Köszöntjük dr. Mack Ádám testvért, a 2019/20-as tanévre körzetünkbe beosztott teológiai hallgatót

SÁFÁR –

Az Albertirsai és a Pilisi Baptista Gyülekezet Lapja

Felelős kiadó: Ujvári Ferenc lelkipásztor

Főszerkesztő: Bánszki-Szilágyi Szilvia

Segítő munkatársak: Buzás Ildikó és Gáspár Alíz

Levélcím: Baptista Gyülekezet,
2730 Albertirsa, Kolozsvári u.13.

Telefon: 0620/886-1734

Email: safarlap@gmail.com

Feliratkozás a Sáfár újság e-mailben való küldésére
safarlap@gmail.com -on van lehetőség!

HÁLÁT ADOK

Hálát adok azokért

A titkon mondott imádságokért,
Amiket az Ige diadaláért küldtek...

Hálát adok azokért

A titkon épült oltárokért,
Amik viharok fergetegében le nem dültek.

Hálát adok azokért,

Akik megtartották a hitet.

A népért,

Amely éretted küzdelemre ment,

A békéért,

Amiben könnyű lett a keresz.

A háláért,

Aminek hangja, szava nincs!

...Az igáért,

Amelyik könnyű és jó bilincs.

Hálát adok,

Mert szépség van a szavak mögött,

mert szép a lélek,

Amikor megnyugszik két kezed között,

Hálát adok,

Bár erre nem vagyok érdemes.

Hálát adok,

Mert megszentelted szövetségedet.

– Uram! Ma szép, ma jó, ma szent a lélek
szava

Mert benne cseng a hála diadala,

Mert benne cseng az örök felmagasztalás,

Dicsőség Istennek és hálaadás!

Kárász Izabella

